

Marci és a templom

Írta: Jane McBride

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Marci fel-alá ficáncolt az ülésében. Kinézett a kocsni ablakán. Nagyihoz és Papóhoz mentek látogatóba. De ezúttal valami más különlegességet is megfognak nézni.

„Mikor nézzük meg az új templomot?” – kérdezte Marci Anyutól.

„Holnap” – felelte Anyu.

Marci elmosolyodott.

Marci és a családja végre odaért Nagyi és Papó házához.

Másnap reggel Marci felvette a vasárnapi ruháját. Fura érzés volt hétköznapi nyakkendő hordani. Marci megreggeli-zett a családjával. Utána kocsiba ültek, és elmentek a templomi nyílt napokra. Most megnézhetik belülről az új templomot, még a felszentelés előtt.

„Látom a templomot!” – mondta Marci. Rámutatott a fehér épületre, amelyiknek a tetején Moróni angyal állt.

A templom mellett volt egy másik egyházi épület is. Marci és a családja először oda ment be. Megnéztek egy rövidfilmet. Valaki segített nekik fehér lábvédőt húzni a cipőjükre.

Végül eljött az idő, hogy belülről is megnézzék a templomot! Marci belépett a templom ajtaján. A szíve repesett az örömtől.

A falakon sok festmény volt. Néhány festményen imádkozó embereket látott. Más festményeken gyönyörű növények és állatok voltak.

Azután Marci meglátott egy festményt, amelyik mindegyiknél jobban tetszett

neki. Jézust ábrázolta! Jézus kitárt karokkal állt.

„Olyan, mintha Jézus engem akarna megölelni” – súgta Marci Apunak.

„Jézus *mindig* tárt karokkal vár téged – felelte suttogva Apu. – Ő mindegyikünket szereti.”

Marci jó érzést érzett a szívében. Elképzelte, hogy Jézus mellett sétál a templomban. Elképzelte, ahogy Jézus megöleli.

Jézus szereti Marcit. És Marci is szereti Jézust! ●

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Coloradóban él.

ILLUSZTRÁLTA: AYLSSA PETERSON

